

Kytička veršů

Hana Militká

Hana

Militká

Kytička veršů

z mých povídek a románů

Verše vznikly pro mé romány v letech 2010 až 2018
Úvodní báseň napsal můj bratr Jan Militký

Radost

Já radost sklídl jsem
to díky vám.
Tu radost z vděčnosti
zas dále posílám.
Tu radost posílám celému světu.
Jak že to dokážu? No, po internetu.

Jan Militký

Osudové setkání

Životy našimi projde spousta lidí.
S některými se spřátelíme.
S někým strávíme mládí.
S někým zůstaneme navždy.
S někým se nemáme rádi.
Někoho nechceme už nikdy vidět.
Po někom toužíme, chceme s ním být stále.
Víme, že naplní náš život.
Budiž nám dopřány ty vzácné chvíle.

Jen zcela výjimečně potkáme vzácné osobnosti.
Jsou pro nás velkým přínosem.
Chraňme si jejich přátelství.
Jsou jedineční a jdou nám příkladem.

Někdy se někdo mihne kolem nás.
Ani si řádně nevšimneme.
Nevíme, že to byl ten jediný a pravý.
Život nám letí, my stále čekáme.
Možná toho správného už víckrát nepotkáme.

Vážme si lidí férových a správných.
Bez nich bychom se utrápili.
Je to náš poklad největší, náš život.
Bez nich bychom tu už dávno nebyli.

Narození

Zrození je zázrak přírody.

Všichni obdivují malého ptáčka, malého človíčka.

Přejí mu štěstí, zdraví, všechno nejlepší.

Někteří mu nic nepřejí. Ani mu nic nedarují.

Závidí mu - lásku, mládí, vilu, auťák, prachy.

Vždyť on má všechno a já nemám nic!

Aby človíček dospěl, našel své místo na slunci,

musí ujít velmi dlouhou a složitou cestu.

Ne vždy se to plně povede.

Ten malý potřebuje kolem sebe dobré lidi,

kterí mu pomáhají, radí, mají ho rádi.

Pokud mu špatně radí, nemá šanci uspět.

Bez dotyku se dá ublížit. Pohledem se dá zneužít.

Pokud jej zneužijí, nemusí se jedinec už nikdy vzpamatovat.

Nedojde ke spokojenosti, k naplnění života.

Neví, proč se mu nedaří. Co se pokazilo, co provedl.

Prožije pak zoufalý a nešťastný život.

**Jak málo stačí k tomu, abychom ublížili.
Jak málo stačí, abychom mladý život zničili.**

Tak velikou máme odpovědnost.

